

Homilia de la Vigília del Carme 2010

Maria és una icona viva

Els Museu il·luminen els quadres des de l'exterior.

La icona, dóna llum de l'interior de la imatge.

Mirem María i el seu resplendor interior

Flashos D'ESPIRITUALITAT DE MARIA

I.- Maria, la escollida de Déu: "El Senyor és amb vós"... Cant: "Déu és amb Vós, Maria"

"perquè el totpoderós obra en mi meravelles"

Qui té la sort de conèixer a un jove o una jove que deixa la seva família d'origen, els estudis i el treball per consagrar-se a Déu, sap bé del que es tracta, perquè té davant un exemple viu de resposta radical a la vocació divina. Aquesta és una de les experiències més belles que es fan a l'Església: veure, sentir l'acció del Senyor en la vida de les persones; experimentar que Déu no és una entitat abstracta, sinó una Realitat tan gran i forta que omple de manera sobreabundant el cor dels homes, una Persona viva i propera que ens estima.

Qui renuncia a tot, fins i tot a si mateix, per seguir Jesús, entra en una dimensió de llibertat, que sant Pau defineix com "caminar segons l'Esperit". Llibertat que consisteix a estar "els uns al servei dels altres". Llibertat i amor coincideixen. Si obeïm al nostre propi egoisme ens aboquem a les rivalitats, interessos tancats i conflictes.

Maria es el model vivent lluminós de resposta radical a la crida divina.

II.- La dona fidel, la dona del l'escolta. (Icona de la capella del Santíssim del Carme)

"El magníficat es un "**teixit fet completament de fils**" de l'Antic Testament. Fet de paraules de Déu. Es pot veure que Maria "*se sentia com a casa*" en la Paraula de Déu. Maria parlava amb les paraules de Déu, pensava amb les paraules de Déu i vivia amb les paraules de Déu. Estava penetrada de la Llum divina, impregnada d'ell; per això era tan esplèndida, tan bona; per això irradiava amor i bondat...

Així, Maria **ens convida a conèixer la Paraula de Déu, a estimar-la, a viure-la, a meditar-la i a pregar-la**.

Ho podem fer de diverses maneres: llegint la Bíblia, especialment participant en la litúrgia dominical, en la que l'Església durant l'any ens obre tot el llibre de la Sagrada Escripura. Ens l'obre a la nostra vida i el fa present a la nostra vida" (Homilia de Benet XVI, Assumpció 2005)

III.- La dona humil . "perquè ha mirat la petitesa de la seva serventa"

- "*Dispersa el homes de cor altiu i exalça els humils*" .. "*Omple de béns els pobres i els rics se'n tornen sense res*"
- En ella hi va trobar ressò el salm130: "*el meu cor no és ambiciós, Senyor, ... visc sense pretensions de grandeses ...em mantinc en una pau tranquil·la, com un nen a la falda de la mare, tot esperant els vostres dons*"
- Quan Jesús presenta com benaurats i dignes de revelació profunda i vital dels misteris als senzills pensava em Maria: "*Us enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè heu revelat els misteris del Regne als pobres i senzills*"

La "grandesa" de Maria és la normalitat "lluminosa"; vivència de la quotidianitat (coses petites), animada per la confiança absoluta en Déu i animada pel servei incondicional de cara al Fill i als altres.

Aquesta vivència la prepara per als moments intensius: Anunciació i Creu

Cal passar d'una espiritualitat "*barroca*" a una espiritualitat "*romànica*" (austera, va a l'essencial)

IV.- Dóna esclatant d'Alegria : "La meva ànima magnífica el Senyor"

"Viviu sempre contents"... Això és el que vol Déu vol de vosaltres . (Tes 2, 16)

Sempre... no sols quan les coses ens vagi bé. És el gran testimoni que els cristians hauríem de donar, en una època com la nostra, tan mancada d'alegria

Tots els "eslògans" publicitaris ens prometen la felicitat = benestar. L'experiència ens diu que ni el consumisme, ni les diversions, ens la porten. No necessitem l'alegria superficial, que ve de fora, que passats els moments d'evasió, ens torna a deixar buits i tristos davant la crua realitat. Necessitem l'alegria íntima, fonda que ve de dins. És l'alegria que omple el cor, més íntima, serena, que es capaç de subsistir enmig de les dificultats.

Som alegres, no pas perquè no tinguem problemes, perquè tot ens vagi bé, sinó perquè som fills de Déu i confiem en Ell. Perquè estimem i ens sentim estimats, perquè sabem descobrir les alegries amagades en qualsevol activitat

humana feta amb esperit de fe: l'estimació sincera, la feina ben feta, el fet de compartir generosament (té més alegria el que dóna que el qui rep), la pregària humil, l'ajut desinteressat, en els èxits i fracassos...

Solament els qui viuen així tenen credibilitat per escampar la bona nova de Jesús.

Maria és a plena d'amor i , per tant, una explosió de goig. Per això Maria és el pol d'atracció de tota persona que cerca la veritat i l'amor.

“Verge del Carme amorosa, protegiu vostres fidels” - *tornada dels goigs*